

עד לשנת 1680 נאסר רשמית על היהודים להתיישב בסוקולוב מאלופולסקי. אולם כל העדויות מצביעות על כך שעוד טרם שנה זו יהודים התגוררו בעיר לבטח, כי ב-1682 צויין כי בעיר מתגוררות דרך קבע 40 משפחות יהודיות. צבור זה היה כבר מאורגן בצורה כזו, שב-1687 היה לרשותו בית עלמין משלו. הוא הוקם במרחק של פחות או יותר 150 מטר צפונית-מזרחית מכיכר השוק, ברחוב קוכנובסקי דהיום. הקבורה בבית עלמין זה נערכה עד שנת 1853. ידוע, כי עד פרוץ מלחמת העולם השנייה שטחו של בית עלמין זה היה מגודר בגדר עץ בנויה לתלפיות.

הגרמנים החריבו את בית העלמין בעת הכיבוש, והמצבות שמשו אותם לסלילת כבישים. בתום המלחמה השלטונות אישרו בנייה של מחסנים בשטח בית העלמין. לפני שנת 2001, אחד מבנייני המחסנים הוסב לאוהל ובו מוקמו שתי מצבות חדשות, המנציחות את הצדיק אלימלך מרודניק, ואת בנו אלעזר מז'שוב [ריישא].

במאה הי"ח מספר היהודים בסוקולוב מאלופולסקי גדל עד ל-754 בני אדם ב-1765. בשנת 1776 הקהילה היהודית בסוקולוב הקימה בית עלמין שני, צפונית-מזרחית לכיכר השוק, מחוץ לעיר, בפינת הרחובות טישונצלצ'יה ואוקוליצקייגו דהיום.

בית העלמין נחרב בעת הכיבוש. בשנות ה-60 של המאה הכ' הוקטן שטחו של בית העלמין ברצועה של 10 מטרים מדרום. נבנתה שם תחנת דלק. בשאר השטח המונה 0,58 ההקטר נשתמרו יותר מ-300 מצבות, רובן מראשית המאה הכ', עומדות בחלקן, ובחלקן הפוכות. רובן עשויות אבן חול, ורק מעטות עשויות בטון. כמה מהמצבות נצבעו – על רקע שחור נצבעו כיתובים בצבע כסוף או בלבן. יסודות הקברים והמצבות נבנו מלבנים או בטון. המצבה העתיקה ביותר בבית העלמין מגיעה משנת 1881.

בשנים שלאחר המלחמה שטח בית העלמין לא היה מגודר. תושבים מקומיים השתמשו בו כמרעה פרות. בשנת 1983 בית העלמין נרשם ברשמת האתרים לשימור, רישום מספר A-952.

בשנת 2010 אגודת יידי אדמת סוקולוב ארגנה מבצע עבודות הסדרה בבית העלמין. במאי וביוני נוכחה מהשורש צמחיית הפרא וסולקה האשפה. בשנת 2013 הקרן לשימור המורשת היהודית גידרה את בית העלמין. ב-2016 הודות לתמיכה שנתקבלה מצאצאיהם של יהודי סוקולוב, שלט מידע הוצב בשער.